

Og til hr. Ole Vagn Christensen kan jeg sige, at der i fremtiden vil være kontrol på præcis samme måde, som der i dag er kontrol af de offentlige a-kasser og de offentlige midler, der ligger i a-kasserne. Der ser vi ingen forskel på dette forslag og den situation, der er i dag.

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu fire, der har bedt om korte bemærkninger, og de vil få ordet, og dermed skønner jeg at debatten er ved at være udtømt.

Hr. Knud Erik Kirkegaard.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg synes, hr. Kristian Jensen argumenterer ganske udmærket for valgfriheden, for selvfølgelig bør det være sådan i et frit, moderne, demokratisk samfund, at borgerne har lov til at vælge frit mellem forskellige a-kasser. Men jeg vil godt føje ét argument til for, at det måske er knap så god en idé, at have samme administration for en a-kasse og en fagforening – af tidsmæssige grunde havde jeg ikke mulighed for at nævne det før:

Jeg har nogle gange mødt nogle mennesker, som følte, at de var blevet uretfærdigt behandlet af deres a-kasse – jeg vil ikke sætte navn på den, så lad mig kalde den X-a-kasse – og så har jeg sagt til dem: Jamen du er jo sikkert medlem af en fagforening, og kunne du så ikke gå til din fagforening og få fagforeningen til at vurdere det og tage en snak med a-kassen? Men så siger den pågældende til mig: Jamen det er jo X fagforening! Og da det ofte kan være den samme person, man skal henvende sig til, hvordan i alverden skulle man så kunne forestille sig, at den pågældende person skulle gå i rette med den afgørelse, som vedkommende har truffet i sin egenskab af leder af a-kassen? Det kan naturligvis ikke lade sig gøre.

Det mener jeg i enkelte situationer kan være et ganske alvorligt problem og er et stærkt argument for, at det er en god idé at skille fagforeninger og a-kasser.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Indledningsvis vil jeg da gerne complimentere forslagsstillerne for den interesse, de har vist for a-kassernes mulighed for at hjælpe medlemmerne ved at formidle job. Det er jo noget nyt, at man ser sådan på a-kassernes aktive rolle i almindelighed, og det synes jeg da er positivt.

Jeg kan også forstå, at forslagsstillerne er meget forhåbende på at støtte det frie valg, valgfriheden, men så vil jeg gerne spørge: Er det en valgfrihed, man skal have, uanset at det vil komme til at koste det offentlige penge? Altså også dér, hvor det offentlige midler er indblandet, kan man godt vælge frit og dermed påføre det offentlige ekstraudgifter. For det er jo netop dokumenteret, at de tværfaglige a-kasser har sværere ved at formidle job, og dermed er chancen for en længere ledighedsperiode sandsynlig. Men det er altså en betaling, som forslagsstillerne mener at det offentlige skal bidrage med, for at man kan have valgfrihed med hensyn til at vælge en tværfaglig a-kasse.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Hr. Kristian Jensen skal have chancen en gang til: Jeg spurgte ikke om nogen som helst dokumentation for, at de tværfaglige a-kasser er gode. Nej, jeg spurgte, om der er nogen som helst dokumentation for, at de kasser, vi kender i dag, indtil dato ikke har levet op til den voldsomme dynamik, som jeg er enig med hr. Kristian Jensen i at der er på arbejdsmarkedet. Er der nogen som helst dokumentation for, at de ikke har gjort dét?

Og hr. Kristian Jensen glemte også at give mig et svar på spørgsmålet om, hvorvidt konkurrence på prisen ikke som oftest ender med også at være konkurrence på dårlig service.

Og når jeg nu er her, vil jeg blot tillade mig at konstatere, at hr. Knud Erik Kirkegaards forsøg på at komme hr. Kristian Jensen til undsætning var et utrolig dårligt forsøg, for hr. Knud Erik Kirkegaard kender a-kasse-systemet ud og ind og ved, hvilke ankenemligheder der er i systemet, hvis nogle mennesker bliver trådt for nær, og hr. Knud Erik Kirkegaard ved også udmærket godt, at situationen er sådan i det her system, at kassernes hovedledelse meget ofte sætter kassernes lokalafdelinger godt og grundigt på plads. Og sådan skal det selvfølgelig også være: Hvis nogen føler sig trådt for nær, skal der selvfølgelig være mulighed for at rette det op, og der skal være ankenemligheder.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det de to sidste korte bemærkninger, og derefter får hr. Kristian Jensen ordet.

Hr. Ole Vagn Christensen.